ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 18.02.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

15

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 5. decembra 1980

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou

Dňa 14. februára 1980 bol v Hanoji podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou. S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 13. novembra 1980. Podľa svojho článku 55 dohovor nadobudne platnosť 13. decembrom 1980. České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky

a

prezident Vietnamskej socialistickej republiky,

prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a rozvíjať tieto styky v duchu priateľstva a spolupráce,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Bohuslava Chňoupka,
ministra zahraničných vecí,

prezident Vietnamskej socialistickej republiky

Nguyen Co Thacha,
ministra zahraničných vecí,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

HLAVA I

Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) výraz „konzulárny úrad“ znamená generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) výraz „konzulárny obvod“ znamená územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) výraz „vedúci konzulárneho úradu“ znamená osobu poverenú vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené so svojím úradným postavením;

d) výraz „konzulárny úradník“ znamená každú osobu včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverenú výkonom konzulárnych funkcií;

e) výraz „konzulárny zamestnanec“ znamená každú osobu zamestnanú v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;

f) výraz „členovia konzulárneho personálu“ znamená konzulárnych úradníkov, s výnimkou vedúceho konzulárneho úradu a konzulárnych zamestnancov;

g) výraz „členovia konzulárneho úradu“ znamená konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov;

h) výraz „konzulárne miestnosti“ znamená budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa používajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom, včítane sídla vedúceho konzulárneho úradu;

i) výraz „konzulárne archívy“ znamená všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;

j) výraz „úradná korešpondencia“ znamená všetku korešpondenciu vzťahujúcu sa na konzulárny úrad a jeho funkcie;

k) výraz „loď“ znamená plavidlo plávajúce pod vlajkou vysielajúceho štátu, s výnimkou vojnových plavidiel;

l) výraz „lietadlo“ znamená civilné lietadlo registrované a imatrikulované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi a nesúce jeho označenie.

HLAVA II

Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho triedu a konzulárny obvod určuje vysielajúci štát; podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát urobiť iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne, ktorá tvorí súčasť konzulárneho úradu, ak je umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 4

Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a na výkon ich funkcií prijíma prijímajúci štát.

Článok 5

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu vybaviť dokladom vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je uvedené spravidla jeho plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.

Článok 6

1. Vedúceho konzulárneho úradu prijíma na výkon jeho funkcií prijímajúci štát na základe privolenia nazývaného exequatur, nech už je forma privolenia akákoľvek.
2. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7

Do toho času, než mu bude udelené exequatur, môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa naňho budú vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu z akýchkoľvek dôvodov nemôže vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie; meno tejto osoby treba vopred oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, aké požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.

Článok 9

Len čo je vedúci konzulárneho úradu na výkon svojich funkcií prijatý, hoci aj len dočasne alebo ad interim, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné opatrenia na to, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti súvisiace s jeho poverením a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 10

Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu:

a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, po vymenovaní ich príchod na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny majúce vplyv na ich postavenie, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;

b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý patrí k jeho domácnosti, a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom;

c) prijatie do zamestnania a prepustenie zo zamestnania osôb usadených v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez udania dôvodov svojho rozhodnutia vysielajúcemu štátu oznámiť, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu odvolá dotyčnú osobu, ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade alebo odvolá jej vymenovanie.
3. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie vyhovieť v rozumnom čase záväzkom, ktoré má podľa odseku 2 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu príslušnej osobe odňať exequatur alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho personálu.

Článok 12

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:

a) písomným oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že jeho funkcie sa skončili;

b) odňatím exequatur;

c) písomným oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že ho prijímajúci štát prestal považovať za člena konzulárneho personálu v prípadoch predvídaných v článku 11 odseku 3.

HLAVA III

Výsady a imunity

Článok 13

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby mohli požívať práva, výsady a imunity ustanovené v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s členmi konzulárneho úradu s náležitou úctou a urobí všetky príslušné opatrenia na to, aby sa zabezpečila ich ochrana, sloboda a dôstojnosť.

Článok 14

1. Vysielajúci štát má právo používať v prijímajúcom štáte svoju štátnu vlajku a štátny znak v súlade s ustanovením tohto článku.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená a štátny znak umiestnený na budove konzulárneho úradu a na jeho vchode, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, ak sa používajú na služobné účely.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom sa bude prihliadať na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 15

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu najímať, nadobúdať do vlastníctva alebo užívať v akejkoľvek forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získavaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

Článok 16

1. Miestnosti konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Miestnosti konzulárneho úradu, ich zariadenie a iný majetok v nich nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zabavenia alebo exekúcie.

Článok 17

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech už sa nachádzajú kdekoľvek. V konzulárnych archívoch nemožno ukladať dokumenty osobnej povahy.

Článok 18

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:

a) z pozemkov, budov a častí budov používaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sú v jeho mene najaté;

b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v odseku 1 písmene a);

c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov a dávok.

2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte tak isto oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držbe alebo užívaní a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.

3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky za preukázané služby.

Článok 19

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.

2. Konzulárni zamestnanci nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie:

a) vyplývajúce zo zmlúv, ktoré konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu;

b) týkajúce sa dedičstva, keď konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako súkromná osoba;

c) týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla;

d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

4. Prijímajúci štát bezodkladne upovedomí vedúceho konzulárneho úradu v prípadoch, keď je konzulárny zamestnanec zadržaný, vzatý do väzby alebo keď sa proti nemu začne trestné stíhanie.

Článok 20

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia na súdne alebo správne konanie. Konzulárni zamestnanci nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmú sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenia alebo iné sankcie.

2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa použijú obdobne na ich rodinných príslušníkov.

3. Orgán požadujúci svedectvo musí dbať o to, aby konzulárneho úradníka neobmedzoval pri výkone jeho funkcií. Kedykoľvek je to možné, môže prijať svedectvo v jeho rezidencii alebo na konzulárnom úrade alebo prijať od neho svedectvo v písomnej forme.

4. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumentáciu týkajúcu sa týchto skutočností. Sú tiež oprávnení odmietnuť podať posudok ako znalci vnútroštátneho práva vysielajúceho štátu.

Článok 21

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať výsad a imunít uvedených v článkoch 19 a 20.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku, vo všetkých prípadoch výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 19, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity treba sa vzdať osobitne.

Článok 22

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 23

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie pobytu, pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu alebo ktorí vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v prijímajúcom štáte, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 24

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré prípadne platia v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát.
2. Vyňatie ustanovené v odseku 1 tohto článku nezabraňuje dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát dovoľuje.

Článok 25

Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych, s výnimkou:

a) nepriamych daní, ktoré obvykle bývajú zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;

b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 18;

c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia pod písmenom b) článku 27;

d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu, včítane ziskov pochádzajúcich z prevodu majetkových hodnôt;

e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;

f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 18.

Článok 26

1. Prijímajúci štát v súlade s platnými zákonmi a predpismi povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:
   a) pri predmetoch včítane automobilov určených na úradnú potrebu konzulárneho úradu;
   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti, včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné pre priamu spotrebu príslušných osôb.
2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety dovezené pri ich nástupe do úradu.
3. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu sa prehliadnuť iba v prípade, že sú vážne dôvody na domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz zakazujú zákony a predpisy prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 27

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti prijímajúci štát:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je v čase jeho úmrtia zakázaný;
b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 28

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech už sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky včítane diplomatických kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín kódovaných alebo šifrovaných správ.
2. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov budú pre konzulárny úrad platiť rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
4. Konzulárna batožina sa nesmie otvoriť ani zadržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody sa domnievať, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu alebo dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, batožina sa vráti do miesta, odkiaľ pochádza.
5. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla, ktoré majú pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť

niektorého zo svojich členov, aby uvedenú batožinu priamo a voľne prevzal od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 29

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po konzulárnom obvode. Ustanovenie tohto článku sa nedotýka náležitostí ustanovených pre udieľanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 30

1. Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách majú všetky osoby požívajúce tieto výsady a imunity dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel; sú taktiež povinné nevmiešavať sa do vnútorných vecí tohto štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

HLAVA IV

Konzulárna právomoc a konzulárne funkcie

Článok 31

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tomto dohovore.
2. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 32

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov včítane právnických osôb v prijímajúcom štáte;

b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi vysokými zmluvnými stranami a rozvíjať medzi nimi priateľské styky;

c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu; podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám.

Článok 33

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať:

a) na príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 34

1. V súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy. To isté platí aj pre právnické osoby vysielajúceho štátu.

2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.
3. Ak konzulárny úradník zastupuje osoby podľa odseku 1 tohto článku, podlieha pri výkone tejto funkcie zákonodarstvu prijímajúceho štátu a jurisdikcii jeho súdnych a správnych orgánov za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako občan tohto štátu.

Článok 35

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať a zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Je oprávnený vydávať a zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 36

1. V rozsahu ustanovenom zákonodarstvom vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   b) vystavovať rodné a úmrtné listiny občanov vysielajúceho štátu a vyhotovovať kópie týchto dokladov;
   c) sobášiť a vydávať o tom príslušné doklady za predpokladu, že oba snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu, a s výhradou, že o tom upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak to jeho zákonodarstvo vyžaduje;
   d) zapisovať alebo registrovať zrušenie manželstva podľa zákonodarstva vysielajúceho štátu;
   e) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu.
2. Tieto ustanovenia nezbavujú osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenia predpísané zákonodarstvom prijímajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matričných listín týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu a vyžadovaných na administratívne účely.

Článok 37

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) prijímať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a osvedčovať ich;
b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
c) osvedčovať alebo overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu;
d) prekladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov.

Článok 38

Konzulárni úradníci sú oprávnení vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte, v byte niektorého zo spoluobčanov a na lodi alebo v lietadle vysielajúceho štátu tieto úkony:

a) spisovať a overovať pravosť listín a zmlúv, ktoré chcú občania vysielajúceho štátu uzavrieť, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore so zákonodarstvom prijímajúceho štátu a nedotýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte;

b) spisovať listiny a zmluvy a overovať ich pravosť bez zreteľa na štátnu príslušnosť zmluvných strán, pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok alebo práva existujúce vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú záležitostí, ktoré sa majú realizovať v tomto štáte za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore so zákonodarstvom prijímajúceho štátu.

Článok 39

Konzulárni úradníci sú oprávnení prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný majetok im patriaci.

Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a majetok sa môžu vyviezť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho zákonodarstvom.

Článok 40

Listiny a dokumenty uvedené v článkoch 37 a 38 majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a preukaznú moc ako dokumenty overené alebo potvrdené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 41

Prijímajúci štát musí prijať bez overenia podpisy konzulárnych úradníkov na listinách, ktoré konzulárni úradníci vydávajú alebo ktorými potvrdzujú zhodnosť odpisov s originálom vydaným príslušným orgánom, ak tieto listiny budú opatrené odtlačkom úradnej pečiatky a z obsahu listín bude možné posúdiť ich autentickosť.

Článok 42

Konzulárni úradníci sú oprávnení doručovať súdne a mimosúdne písomnosti a vybavovať súdne dožiadania podľa platných medzinárodných dohôd, alebo pokiaľ také dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade zo zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 43

1. O úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu upovedomí príslušný orgán tohto štátu bezodkladne konzulárny úrad.
2. Obdobne sa postupuje, ak dedič, iný oprávnený účastník alebo odkazovník, ktorému má pripadnúť dedičstvo prejednávané na území prijímajúceho štátu, je príslušníkom vysielajúceho štátu, ale nesídli na území prijímajúceho štátu a nie je zákonne zastupovaný.
3. a) Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže požiadať príslušný orgán prijímajúceho štátu o bezodkladné opatrenia na zabezpečenie a správu dedičstva, ktoré zanechal v tomto štáte zosnulý občan vysielajúceho štátu, a upovedomiť ho o prípadných opatreniach, ktoré sa už urobili;

   b) pri zabezpečovaní opatrení uvedených pod písmenom a) môže konzulárny úrad poskytnúť svoju pomoc priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu.
4. Ak po splnení formalít spojených s pozostalosťou v prijímajúcom štáte pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazovníkovi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a ktorí nesídlia v prijímajúcom štáte a nevymenovali svojho splnomocnenca, odovzdá sa tento majetok alebo výťažok z jeho predaja konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu za podmienky, že:

   a) bola preukázaná spôsobilosť dedičov, oprávnených účastníkov alebo odkazovníkov;

   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu dajú tam, kde to prichádza do úvahy, súhlas s odovzdaním dedičstva alebo výťažku z jeho predaja;

c) všetky dedičské dlhy ohlásené v lehote predpísanej zákonmi prijímajúceho štátu sú zaplatené alebo zabezpečené;

d) poplatky z dedičstva sú zaplatené alebo zabezpečené.

5. Ak občan vysielajúceho štátu, ktorý nie je trvalo usídlený v prijímajúcom štáte, náhle zomrie počas cesty na území tohto štátu, odovzdajú sa veci, peňažné sumy a cennosti, ktoré mal so sebou a ktoré si nevyžiadal prítomný dedič, dočasne do úschovy konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu bez ďalších formalít, pričom sa správnym alebo súdnym orgánom vyhradzuje v záujme príslušného konania právo na prevzatie týchto vecí.

   Konzulárny úrad musí tieto osobné zvršky a peňažné sumy odovzdať ktorémukoľvek orgánu prijímajúceho štátu poverenému ich správou alebo likvidáciou. Konzulárny úrad musí rešpektovať zákonodarstvo prijímajúceho štátu o vývoze zvrškov a o prevode peňažných súm.

6. V dedičských veciach platia aj ustanovenia článku 34 tohto dohovoru.

Článok 44

1. Len čo sa úrady prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, v ktorých treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, písomne to oznámia príslušnému konzulárnemu úradu.

2. Ustanovenia článku 34 tohto dohovoru platia aj pre ochranu a obranu práv a záujmov mladistvých alebo iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony.

3. Konzulárni úradníci môžu zasiahnuť na príslušných orgánoch prijímajúceho štátu pri vymenúvaní poručníkov alebo opatrovníkov najmä podaním návrhov na kandidátov na výkon týchto funkcií za predpokladu, že ich na to oprávňuje zákonodarstvo prijímajúceho štátu.

4. V prípade, keď nie je zabezpečená správa majetku maloletých alebo iných osôb nemajúcich plnú spôsobilosť na právne úkony, môže sa konzulárny úradník postarať o vymenovanie správcu tohto majetku alebo požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonanie príslušných opatrení.

Článok 45

Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť nad maloletým občanom tohto štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát takú právomoc uznáva.

Článok 46

1. Za účelom uľahčenia výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu:

   a) konzulárni úradníci majú voľnosť spojenia s občanmi vysielajúceho štátu a prístupu k nim. Občania vysielajúceho štátu majú rovnakú voľnosť spojenia a prístupu ku konzulárnym úradníkom;

   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania, najneskoršie do 3 dní informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď v jeho konzulárnom obvode je občan vysielajúceho štátu vzatý do väzby alebo keď je jeho osobná sloboda akoukoľvek inou formou obmedzená. Každú správu určenú konzulárnemu úradu osobou, ktorá je vzatá do väzby alebo ktorej osobná sloboda je inak obmedzená, musia tieto orgány tak isto doručiť najneskoršie do 5 dní.

   c) konzulárni úradníci majú právo tohto občana navštevovať, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv sa nesmie odložiť na čas dlhší ako 8 dní, začínajúc vzatím do väzby alebo obmedzením jeho osobnej slobody; ak však konzulárny úradník požiada o návštevu občana po uplynutí 6 dní od začiatku zbavenia alebo

obmedzenia osobnej slobody tohto občana, musí sa mu návšteva umožniť v lehote 4 dní od podania žiadosti;

d) ak sú títo občania po odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak je ich sloboda obmedzená, majú konzulárni úradníci právo ich niekoľkokrát navštíviť. Pri každej návšteve tohto druhu treba umožniť konzulárnemu úradníkovi rozhovor s väzňom.

Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto pododseku;

c) konzulárni úradníci majú právo tohto občana navštevovať, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv sa nesmie odložiť na čas dlhší ako 8 dní, začínajúc vzatím do väzby alebo obmedzením jeho osobnej slobody; ak však konzulárny úradník požiada o návštevu občana po uplynutí 6 dní od začiatku zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody tohto občana, musí sa mu návšteva umožniť v lehote 4 dní od podania žiadosti;

d) ak sú títo občania po odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak je ich sloboda obmedzená, majú konzulárni úradníci právo ich niekoľkokrát navštíviť. Pri každej návšteve tohto druhu treba umožniť konzulárnemu úradníkovi rozhovor s väzňom.

2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že tieto zákony a predpisy uvedené práva nerušia.

Článok 47

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc námorným lodiam majúcim príslušnosť vysielajúceho štátu, ktoré priplávajú do prístavu alebo iného miesta, kde môžu zakotviť, alebo sa tam už nachádzajú. Len čo je vstup na lode povolený, môžu konzulárni úradníci vstúpiť na palubu týchto lodí a spojiť sa s kapitánom, členmi posádky a s cestujúcimi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.

2. Kapitán alebo ktorýkoľvek člen posádky môže slobodne prísť na konzulárny úrad, ak tento úrad má sídlo v prístave, kde loď kotví. Ak v prístave konzulárneho úradu niet, je toto spojenie viazané na súhlas príslušného vnútroštátneho orgánu.

3. Bez toho, že by tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, môžu konzulárni úradníci vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo v priebehu plavby lodí vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a každého člena posádky, kontrolovať palubné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia, a pokiaľ to zákonodarstvo vysielajúceho štátu dovoľuje, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom, dôstojníkmi a námorníkmi, urobiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky na nemocničné liečenie alebo na návrat do vlasti, uľahčiť príchod lode a pobyt v prístave.

Pri výkone týchto funkcií môžu konzulárni úradníci požiadať orgány prijímajúceho štátu o pomoc.

4. Orgány prijímajúceho štátu sa nevmiešavajú do udalostí na palube lode, s výnimkou nepokojov, ktoré by mohli porušiť pokoj a verejný poriadok na zemi alebo v prístave, spôsobiť ujmu na zdraví alebo ohroziť verejný poriadok, a nepokojov, na ktorých sa zúčastnili osoby, ktoré nie sú členmi posádky.

5. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadky, vyšetrovania alebo donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza vo vodách prijímajúceho štátu, upovedomia pred ich vykonaním konzulárny úrad, aby sa na vykonaní mohli zúčastniť konzulárni úradníci. V oznámení urobenom v tomto smere sa uvedie presný termín. Ak sa konzulárni úradníci alebo ich zástupcovia na podniknutých opatreniach nezúčastnia, môžu požiadať tieto orgány o odovzdanie všetkých informácií o ich priebehu.

Ustanovenie predchádzajúceho pododseku platí aj v prípade, keď kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky majú vypočúvať orgány prijímajúceho štátu.

6. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie, alebo ak sa vyšetrovanie koná na žiadosť kapitána, musí o tom byť konzulárny úradník informovaný v priebehu vyšetrovania, a to čo možno najskôr.

   Na požiadanie bude konzulárny úradník taktiež informovaný o priebehu vyšetrovania konaného za jeho neprítomnosti.

7. Ustanovenia odsekov 5 a 6 tohto článku sa nemôžu použiť proti orgánom prijímajúceho štátu vtedy, ak ide o uplatnenie colných zákonných opatrení a predpisov a ďalších kontrolných opatrení vzťahujúcich sa na zdravotníctvo, prístavnú políciu, zabezpečenie tovaru a na prístup cudzincov.

Článok 48

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne alebo sa inak poškodí v hraničnom pásme prijímajúceho štátu, príslušné orgány tohto štátu bez meškania podajú o tom správu konzulárnemu úradu a oboznámia ho s vykonanými alebo zamýšľanými opatreniami na záchranu cestujúcich, lode a nákladu.

   Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, členom posádky a cestujúcim a urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie nákladu a na opravu lode. Môže sa taktiež obrátiť na orgány prijímajúceho štátu so žiadosťou o také opatrenia.

2. Ak prevádzateľ lode, kapitán alebo akákoľvek oprávnená osoba nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia na udržiavanie a správu lode alebo jej nákladu, môže konzulárny úradník urobiť v mene prevádzateľa lode opatrenia, ktoré by v tomto smere mohol urobiť prevádzateľ lode.

3. Ustanovenie odseku 2 tohto článku sa vzťahuje aj na akýkoľvek predmet, ktorý patrí občanovi vysielajúceho štátu a pochádza z nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu, ktorý by sa našiel na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo by bol dopravený do prístavu konzulárneho obvodu.

4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri všetkých opatreniach, ktoré treba urobiť pri poškodení lode.

5. Loď, ktorá bola poškodená, jej náklad a palubné zásoby, pokiaľ sa nevykladajú na použitie alebo spotrebu v prijímajúcom štáte, nepodliehajú na území prijímajúceho štátu colným poplatkom.

Článok 49

Konzulárni úradníci môžu vykonávať dozorné a inšpekčné funkcie ustanovené zákonodarstvom vysielajúceho štátu a týkajúce sa lietadiel tohto štátu a ich posádok. Sú taktiež oprávnení poskytovať týmto lietadlám a posádkam pomoc.

Článok 50

Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

Článok 51

Okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom môžu konzulárni úradníci vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré nie sú v rozpore so zákonodarstvom prijímajúceho štátu.

HLAVA V
Záverečné ustanovenia

Článok 52

1. S výnimkou článku 20 odseku 4 zamestnanci konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvalo usadení, a ich rodinní príslušníci, ako aj rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvalo usadení, majú výsady a imunity ustanovené v hlave III tohto dohovoru iba v tom rozsahu, v akom im ich priznáva právny poriadok prijímajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odseku 1 tohto článku takým spôsobom, aby neodôvodnene neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

Článok 53

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, aj na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaný diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa aj naďalej upravujú pravidlami medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Článok 54

Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou zo 14. januára 1963.

Článok 55

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti, pokiaľ ho jedna z Vysokých zmluvných strán nevypovie so šesťmesačnou výpovednou lehotou.

Na dôkaz toho splnomocnenci Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané v Hanoji 14. februára 1980 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a vietnamskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Zo splnomocnenia

prezidenta Československej socialistickej republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Zo splnomocnenia

prezidenta Vietnamskej socialistickej republiky:

Nguyen Co Thach v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.